

A.1 Sava

Když na ulicích Albirea potkáte usměvavé pihovaté děvče v doprovodu pár lesníků z Tabitského lesa, narazili jste nejspíš na Savu. Pokud se počítáte mezi její přátele, můžete jí říkat také Savjenko. V Albireu a okolí to sice všichni vědí, ale nově příchozí je dost těžké přesvědčit o tom, že se jedná o relativně dospělou čarodějku. Savě se daří žít bezstarostným životem, který čas od času v rámci boje proti nudě zpestří nějakou rošťárnou nebo výpravou na dobrodružství.

Savjenčini rodiče byli chudí rolníci, kteří se vypravili na Taru hledat štěstí. Pracovali jako námezdní pomocníci na statcích v Malých loukách. Otec padl před pár lety ve válce o svobodu, stará matka doposud slouží, Sava ji čas od času jezdí navštívit. Vrozeného talentu pro magii si u ní všimla čarodějka Xalma, která ji dala základy používání kouzel. U ní ale Sava vydržela sotva do svých šestnácti a potom už své vlohy rozvíjela po svém. Svě zkušenosti sbírala při výpravách s různými družinami. Třikrát se zúčastnila pokusného přenosu albirejským teleportem a pokaždé se jí díky umu i štěstí podařilo vrátit. Její společníci tvrdí, že ji nic nerozházelo ani v Umrličím království, kam se při jedné cestě její družina dostala.

Při jednom dobrodružství se seznámila s hraničářem Ždibirem, který se později přidal k lesníkům. Byla z toho láska jako trám a v Tabitském lese prožila Sava ty nejšťastnější chvíle. V té době se seznámila s Bratrstvem dlouhých kápí. Teorie a teze boje za nezkaženou přírodu jí mnoho neříkali, o nejstarších druidech se vyjadřovala dokonce jako o “páprdech s mechem ve vousech”, přesto se ale ráda přidávala k aktivitám Bratrstva, obzvlášť k těm, které slibovali zábavu a vzrušení.

Nyní už jsou to dva roky, co se ze Ždibirem rozešla, s lesníky ale dál udržuje dobré styky a pomáhá jim každoročně v lovu trigonů. Necestuje tolik co dřív, když má ale někdo v Albireu problém, se kterým pomůže nejlépe čarodějka, může se na ni obrátit i když nemá kapsy zrovna plné třpytivých orlů.

Sava vypadá mladší než na svých dvacet sedm let. Veselou tvář s raráškovskými očima lidé většinou odhadují tak na patnáct. I tehdy, když se Sava tváří vážně (a to je opravdu jen velmi vzácně), byste jí nehádali víc než dvacet. Svou pohodu přenáší i na ostatní, lidé se s ní cítí mimořádně příjemně. Při práci se snaží co nejméně ubližovat jak lidem, tak zvířatům i rostlinám. Raději se obejde bez ohně a blesků, nemusí-li použít magii vůbec, tím lépe.

Yrgeovu etiku svým způsobem dodržuje lépe než leckterý vědátor z Čarodějné akademie. Savě připadá, že je ještě příliš mladá na to, aby přesně věděla, co se svým životem. Zatím si chce užívat, vyzkoušet všechno, co se dá, a na hledání tepla domova má dost času. Kromě lesníků a druidů má i dost přátel mezi Orlími po utníky. Myšlenku Svobodných měst nadšeně podporuje, opět ale spíš protože se něco děje než kvůli abstraktním idejím.

Družina, která stojí na straně dobra, by se se Savou neměla setkat jako s protivníkem. Ani na druhé straně barikády nemá zatím žádné nepřátele, byť může být trnem v oku pár velkostatkářům a úředníkům, kteří nedbali varování druidů a nepřestali bezohledně plnit lesy či jiné ekosystémy. Dobrodruzi ji spíše mohou požádat o pomoc radou i kouzlem, Savjenka většinou nedělá okolky, pokud tedy nejde o družinu ze samých nudných patronů. Ví mnoho věcí jak o praktickém životě dobrodruhů na Taře, tak o dění v Albireu a okolí, takže může sloužit i jako zdroj cenných informací.

Popis pro DrD 1.5: Sava, člověk (žena) kouzelník, 5. úroveň, Síl: -1, Obr: 0, Odl: 0, Int: +2, Cha: +3; kouzelný předmět – tiché boty; přítel havran.